

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piata mare Nr. 22.

GAZETA IESE ÎN FIECARE ȘI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

Kozâzala și strânuătate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scriori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrimit.

No. 185.

ANULU XLVIII.

Mercuri 21 Augustu (2 Septembre).

1885.

Brașovu, 20 Augustu (1 Sept.) 1885.

Celu ce a urmăritu alarma dată lunii întregi de foile ungurești despre „Kultur-egylet“-ulu din Clușiu, va fi creștinu, că de bună semă marți spăriu are să facă. Si mai alesu șovinistii maghiaro-jidano-armeni se legănau în dulcele visu, că are să se ducă vestea peste nouă mări și nouă tări despre „imposanta“ adunare generală, ce era chemată să decidă în Clușiu sorrtea naționalităților nemaghiare din Ardél.

In astfelu de ilusiuni scăldată, fōia patrioților patentați „Kolozsvari Közlöny“ salută diua de 30 Augustu n. cu unu prolog compusu de profesorul de universitate Szasz Karoly, care nu doresce decât ca „maghiară să fiă patria maghiară“, care află că „nimenea nu e să nu voiască a fi maghiară“, căruia i-au spusu „pădurile, dealurile și rîurile că ele în totu loculă caută pe Maghiară“, care pretinde că „maghiară să fiă oricine, chiar de vorbesce altă limbă și de nu se trage din sângele lui Arpad“, care a descoperit în fine că „Maghiarii apără pe cei ce nu se tragă din sângele turanicu, le dă dreptate și pânea de tōte dilele“, și din aceste consideraționi „să fimu din inimă Maghiară.“

Fōia „patriotică“ nu se multămesce numai cu poesia, ci într'unu prosaicu srticulă de fondu se adresază cătră „patriot“ :

Patriotismul v'a adusu aci, Dumnețeu s'a jute! Urmașii voștri să și aducă aminte de strălucita di de 30 Augustu 1885. Fără rude, fără amici, trăimă de o miă de ani pe acestu pămēntu, deprindēndu-ne în totu felulă de lupte, opunēndu-ne cu peptulă. Dar acum subminéză (naționalitățile) tērēmulă de sub noi, ne atacă. Asta s'a întēplatu pe neașteptate. Dar acum ne-amă deșteptat uînființându „Kultur-egylet“-ulu. Ne-amă adunat uuterile ridicāndu-ne toți ca unul. Națiunea și Dumnețeu una voescu“.

Si cine aru fi creștinu că, după unu prologu atât de poeticu și după unu articulă atât de prosaicu, adunarea de constituire să facă unu fiasco arătă de cumplitu? Nică sute de mii, nică deci de mii nu s'a adunat, ci era aprōpe să trăeă peste o sută cinci-deci numărul Parcelorū maghiare, atât de „imposantă“ a fostu adunarea decoratului Clușiu.

Dér mulți puțini cătă au fostu, consultările au fostu fōrte seriose: s'a beutu și s'a māncatū seriosu, s'a făcutu chefu și voiă bună totu cu aceeași seriositate, s'a ținutu și vorbiră care de care mai „patriotice“, după cum adeca era inspirația „patrioticului“ Bachus.

Lucru curiosu însă, că foile „patriotice“ tacă tăcerea mutului despre petrecania din Clușiu și acesta nu se pote explica altfelu, decât că sérmanii munți s'a scremutu ca să nasca unu sōrce ridiculă.

Dar nesuccesul se mai pote atribui și imprejurării, că e eu nepuțină să nu se fi rușinatū chiar „patriotii de absurdele loru pretențiuni poețice și prosaice. Cum ar pute crede unu omu cu mintea nescrinită, că nu e nimenea care să nu voiască a fi Maghiară?

Ei bine, noi Români nu voimă să fimu Maghiară, de ar cădea măcaru cerulă peste noi. Vomă rāmânea ceea ce suntemu, Români, și pădurile, délurile și rîurile ne voru căuta și pe noi în totu loculă și totu cu aceeași duioșia ca

și pe Maghiari. Va rāmânea română poporulă lui Traianu avându încrustate în minte suvenirele strămotilor lui, căci nu voimă să le batocorimă numele, precumă nișă poporulă lui Arpadu și Etele nu voesce să fie decât maghiară. Numai rāmându ceea ce este, unu poporă merită stima și respectul chiaru alu dușmanilor săi. Vorbescă și Maghiarii limba loru și rāmâna Maghiară, noi ne vomă vorbi limba nōstră și vomă rāmânea Români fără ca acesta deosebire să slabescă cătușă de puțină iubirea de patriă și a unora și a altora. A fi patriotu nu însemnă a fi Maghiară, cum s'a obicinuitu contrarii noștri a identifica patriotismul cu maghiarismul, și desfideșu pe ori ce Maghiară să dovedescă lipsă de patriotismu și de iubire de patriă în poporulă română.

Ne iubimă multu mai pre susu pămēntulă ce'lă calcamă, flu cultivamă și apărămă cu brațele nōstre, decât să avemă nerușinarea a lula ficea ocasiune numele patriei în desertu, precum flu iau eroii de gură cărora le place a face patriotismu între paharele petrecanilor din Clușiu.

Póte-ne da cineva unu exemplu de mai mare nerușinare, decât a-ți spune nisce caveleri de petreceri, că ei ne apără, ne dă dreptate și pâne? Póte fi o mai mare nerușinare decât a declară, că Dumnețeu și cu amețitii dela banchete una voescu, adeca nimicirea nōstră ca naționalitate?

Dér martoră este istoria că multu sănge amu vērsată și vēršamă apărându acestu pămēntu: multu amu asudată și asudămă căstigându-ne pânea, dér pentru tōte aceste jertfe, în sănge și în bană, nu găsimă dreptate.

Dacă contrarii noștri trăescu încă în credința pagânescă, că ei au unu Dumnețeu deosebitu, care împreună cu ei voesce nimicirea nōstră, noi vomă crede într'unu singură Dumnețeu alu tuturoră poporeloră, care va opră mâna ucigătoare d'a-să esecuta crima. Dumnețeulă poporeloră va protegea poporulă română de furia celoră cari ne decretéză mórtea în Clușiu sub inspirația șeului Bachus.

Scriosorea lui Trefort cătră Teutsch.

Dintr'unu articulă alu lui „Allgemeine Zeitung“ din München despre cunoscuta scriosore a lui Trefort luămă următorale şire:

...Acestu nou planu de învățemēntu (alu ministrului) altereză în contradicere cu decisiunile legale intréga intocmire a școlei confesionale. Autoritatea bisericescă cere numai păstrarea unei suficiente instrucționu a limbei germane... Limba germană înaltă este purtătorea culturie, care de vēcuri și ținutu în Ardélă pasu cu viēta culturală a Germaniei și nișă odată nu a stricat vre unei idei de statu ungurescă ori constituționu, ci dinpotrivă a promovat uivilisarea Ungariei. Căci fostu dōră Sașii și alti Germani mai numai dascăli și educatori în familiile nobile ungurescă, și literatura maghiară s'a nutrită și s'a ridicat pānă mai ieră alătări prin sciință și poesia germană. Dar cu Germanii-Unguri Mailat, Lenau, Beck, Bámberg, Hunfalvy (Bamberger, Hundsdorfer) putini scriitori maghiari se potu asemēna.

Biserica și școla Sașiloră ardeleni formă o unitate nedespărțibilă, desorganisarea școleloră va lovi nemijlocită și biserica. Acesta încă în mai mare mēsură decât la biserica grecescă a Româniloră și a Sérbiloră, în cari autoritățile bisericescă iau și mēsură de apărare impotriva maghiarisarei școleloră, cu tōte că starea hie-

răhică e mai puternică. Dimpotrivă în Banată intre numeroșii Germani romano-catolici, a suferită și pānă acum fōrte multu instrucționea religiunie în școlele populare, unde copii germani sunt instruiți de învățători din seminarii maghiare; acesta spre marea pagubă morală a poporului....

Inființarea (academiei) ar rupe cea mai importantă legătură, care ține în intimă atingere viața bisericescă scientifică a Sasiloră cu viēta intelectuală germană. Completa maghiarisare a gimnaziilor săsescă ar fi urmarea antă, și cu acesta, pe lângă maghiarisarea școlei populare, s'ar ajunge totu, ce-ară trebui să conducă la completa delăturare a culturiei germane a Sasiloră în sensul „ideei de statu maghiară.“ E greu de creștinu, că propunerea lui Trefort se va înțelege rēu în Germania, și că ar putē găndi cineva, că vorba de o academie germană, și nu de una maghiară. De aceea aducemă aminte, că în Ungaria nu pote fi vorba de inființarea altoră institute decât maghiare, cu ajutorul statului, după politica „ideei de statu maghiară“, și că ministrul Trefort numai de curēndu a sistat cursurile academiei de dreptă din Sibiu și cele germane ale academiei agronomice din Altenburg... Cum ai mai putē găndi aici la inființarea unei academii pentru Saș! ...“

Articulul de lege XVIII din 1879.

In ședință din 26 Augustu n. a conventului din Pojnu alu bisericei evangelice a districtului „de dincōce de Dunăre“, în care cadu multe comune slovace, s'a ridicat plângeră impotriva inspectorilor școlari cari abuză de lege și s'a dovedită și acolo cătă greutate se întēpină în realizarea decisiunilor art. XVIII, 1879, despre introducerea limbei maghiare ca studiu obligatū în școlele populare nemaghiare. „Westungarischer Grenzbote“ spune în raportul său:

„Seniorul Léško, din Neutra, se plâne că prin activitatea comisiunilor, cari cercetă cuaificătinea învățătorilor poporali, cu privire la limba maghiară, se pune în cumpăna sorrtea a 50 de dascăli. Preotul Dulla, din Turoțu, intrebă, déca numai inspectorii școlari au să decidă despre cuaificătinea învățătorilor. Dice că e necesar să controlze comunele bisericești procedura inspectorilor, pentru ca învățătorii să nu fi espuși dușmaniilor și persecuțiunilor personale. Preotul Stefanik, din Kosatsko, e de aceiași părere și arată că din 50 învățători in Neutra numai 5 au fostu deplină cuaificăt. — Seniorul Novac, din Arva, nu pote decât să laude pe inspectorul școlar de acolo pentru conșiositatea lui. Cei 5 învățători așezați de dēnsulă mai potu fi esaminati. In genere e o cestiune de conștiință, de-a destitui simplu învățători dintre cari unii propună în școle de căte 35 de ani. Trebuie să se găsească unu modus vivendi pentru ei. Să li se pună unu terminu pentru învățarea limbei maghiare. De vreme ce apoi de ani au plătit și ei la fondul de pensiune, nu se pote să și părăd numai aşa cei alu lor. — Adunarea a decisă să căstige pentru învățătorii ce nu și-au insușită, încă limba maghiară, unu terminu de unu an. — Seniorul Baltic din Liptău, și preotul Stefanic vorbiră în același sensu în contra apucăturilor inspectorilor școlari. Celu din urmă pomeni unu casu, care ar trebui să 'ndemne a se lăua mēsură seriose, de vreme ce se știe, că la māncare cresce apetitul. Casulă e acesta: Inspectorul școlară Libertiny a încheiat la unu locu unde se află o școlă evangeliă poporala, cu 8 persoane unu contractă, după care școlă cu tōte ale ei fă dată statului. Libertiny a presentat cu acestu prilejă unu contractă în limba slovacă și unul în cea maghiară, cari nu erau asemenea. De aceea să se schimbe însă starea lucrurilor. Acesta se făcă să scirea și învoiala comunei bisericești și a senioratului. Superintendantul Geduly crede, că 'n acestu modu se pote răpi bisericei orice școlă. In privința acestei cārmuiră turcești va face pașii necesari la ministrul și speră, că va resolva în pace cestiunea. Seniorul Trsyansky numă procedura guvernului invasiune mai alesu considerându, că Libertiny luă cu sine și pe judecătorul de cercu, când încheia contractul pomenit...

De altfel acelașu conventu nu a voită să admită nică la desbatere proiectul despre clădirea gimnasiului slovac din Turoț-Szt-Marton, despre care amă vorbit în numerii trecuți!

SCIRILE DILEI.

Présfinții Lorū părinții Episcopiei diecesană: Ión Popasu ală Caransebeșului, însotită de protosingelul Musta, și Iónu Mățianu ală Aradului, precum și alți membri ai Consistorului metropolitan au sosită în Sibiu, ca să ia parte la ședințele consistorului metropolitan, care s'a și întrunită eră.

—0—

In comuna Peșca română, unde se află cincă scole poporale confesionale, unu agentu ală „Kultur-egylet”-ului Slovacul renegat și deputatul Eugen Gall, ajută de organele oficiale, stărue de comitetul comunal să ridice cu banii comunei o scolă maghiară agronomică și unu asil de copii. Să-și deschidă Români ochii în patru, ca nu cumva ei însăși să atenteze la viața loră națională.

—0—

Ni se comunică că înainte cu vr'o două săptămâni, în Orlaca unu omu în stare bună și-a omorit soția și o-a aruncată în fântâna dinaintea casei vecinului.

—0—

Prin prea înalta hotărîre dela 5 Augustă fișpanulă „patriotu” ală comitatului Bistrița-Năsăudă, baronul Dezsideriu Bánffy a fostă pusă la propunerea ministrului de culte și instrucțione publică comisarul regescu pentru fondurile școlare și de stipendii năsăudene, până se voră regula definitivă afacerile acestor fonduri. Bánffy va avea să facă controla. Ministrul de instrucțione i se dă voiă a lău ulterioare măsură. Cine nu 'nțelege scopul?

—0—

De eri Lună se află in Brașovu d. loc.-colonel Căpităneanu, însărcinată fiindă cu lucrările de măsurarea longitudinii dintre Brașovu și Bucurescă.

—0—

Ni se scrie din Siclău, că în 17 (29) Augustă pe la amediu unu jidovu tineru de acolo, luându revolverul tată-său, s'a împușcată în peptă și a și murită.

—0—

Intr-o corespondență de lângă Timișoara, Bisericei și Școalei din Aradă scrie între altele unu preotu: „Ne-am miluită D-deu cu totă în anul acesta, dar totu nu putem să ne mișcăm nici cu unu pasu înainte, nici preotii nici poporul. N'avemă pre ce să putem face bană. Să bucatele, și vitele suntă forte estine. Mai dilele trecute a fostă târgul la Vinga. Veniseră atâtea vite de prin prejură, de gândei, că a plouat; dar cumpăratoru nu erau. Abia s'a vîndută vr'o câteva vite, dar și acele mai multă s'a lăpădată, decâtă s'a vîndută. Beții ămeni n'au ce să se mai facă, suntă strînști tare de porță, anul acesta dără mai aspru, decâtă totdeauna. Nici nu se secerase bine, și executorii au inundată totă satele... Ca unu lucru și mai tristă și forte durerosă este, că a-flându-se poporul atâtă de necăjitu, a intrată în elu unu felu de nepăsare față de totă, unu felu de desperație. Nu umblă la biserică, și pare că nu voiesce a se mai interesa de nimicu.” — Iată unde ne duce stăpă-nirea noastră!

—0—

La cursul de limba maghiară din Cristurul să-cescă dela 20 Iuliu până 20 Augustă au luată parte 100 învățători, dintre cari suntă gr. or. 38 și gr. cath. 27. Invățătorii români împărțiti în două secții fură în struții de doi profesori. La esamene s'a presentată, din toți 100, 68 înș; 22 au fostă respinsă, 46 promovați. Celorlalți li s'a dată testimonii de frequentare.

—0—

Din Blașiu primimă următoarele sciră durerose: »Consistoriul metropolitan gr. cat. din Blașiu în 1 Iulie a. c. a eliminată trei teologă: unul absolut de ală 3-lea anu, doi absolui de ală 2-lea anu, și acăsta numai la denunțările și informațiunile ne-Românu prefectu Dr. Schmigelski. S'a esprimată Eselența Sa, că ca în anul săcăstică espirată (1884/5) clasificaționă și informaționă relevă despre teologă n'a primită, de când noroculă l'a aședată în sfântul scaună metropolitană. Acăsta e dreptă, căci, cine a pomenită s'a numai a audiată, ca în Archiseminarul rom. domestică gr. cat. din Blașiu, să fi funcționată cândva ca prefectă de studii și disciplinară unu Românu cu szki la coda numelui? Atragemă atenționănei Eselenței Săle să aibă în deaprove vedere și controlare pe persecutatorul prefectu.« —0—

—0—

Unu corespondentă din Bistriță scrie în »Kronstädter-Zeitung« că la târgul de acolo cumpărătorii au venită în numără enormă, toți voescă să vîndă numai, nimeni nu voescă să cumpere. Meserile și negoțul se prăpădescă, numai dările inflorescă.

—0—

Suntemă informații că în Covasintă unu tată și-a împușcată fata pentru păcatele ei.

—0—

In Bodă a produsă mare spaimă unu casu de colera, la care după mărturisirea unei comisiuni compusă din fisicul comitatului Dr. Tartler, medicu de cercu, Dr. Boltres, Drd. Dubinjevici, simptomele corespunseră deplină celor ce suntă proprii cholerei asiatică. Fiind cănică o epidemie nu domnește prin locurile noastre, casul acesta isolată se poate privi totuși numai ca unu casu de cholera nostras.

—0—

Librăria Krafft din Sibiu a publicată dilele acestea o broșură politică: »Unu cuvenită,« de Menenius Agrippa. Autorul se plângă, că educaționea copiilor români nu-i intocmită ca să deștepte de vremea conștiința națională se plângă de spiritul de umilire, în care se crescă și trăescă mulți preotii, de inteligență română, care nu totdeana și nu în totu locul este la înălțimea misiuniei sale și. a. Semnalămă apariționea acestei broșuri, care deși nu poți dice că în totu părțile e bine scrisă, e scrisă cu bune intenționi.

—0—

Cu privire la prefinia francesă-maghiară, corespondentul din Pesta ală șiarului N. fr. Presse comunică între altele următorulă casu: »In mijlocul amețelei unui banchetă princiaru, parisianulă s'a adresată cătră vecinul său ungură cu cuvintele: »Sciți d-v. cum mi se pare totă istoria? Ca și când amă fi în o casă de nebună, ai cărei internații arangiază directorului loră o festivitate.«

—0—

Cu 1 Septembrie se deschide în Bistriță o scolă de statu civilă, care se clădesce din ordinul dată de mi-

nistrul de culte și instrucția la începutul lui Augustă adăgându că, de că la 1 Septembrie nu se va deschide scola, reprezentanța orașului va fi pusă să plătească o pedepsă ce pe fiecare zi va cresce cu 100 fl. Reprezentanța a decisă, să deschidă scola într'unul localu vechiu, să îngrijască de încăldire, luminat și serviciu. Ministrul a acceptată decisiunea.

—0—

Ministrul de comunicație ungurescă a dată în luna Martie-Junie următoarele concesiuni provizorii, adeca învoirea la începerea lucrărilor pregătitore tehnice pentru următoarele linii ferate ardelenă: Societății de druină ferate din valea Someșului pentru o cale de rangulă ală doilea în direcționea dela Deșiu peste Nireșel, Someș Mare, relativu și peste Jibău până la o stație a drumului ferat Sătmăra-Baia-mare și pentru o ramificare dela Jibău până la Zelău; baronului Carolu Hussar și consorții pentru o cale vicinală dela Reghinul săsesc până la Sân-Nicoră de Giurgeu; deputaților Gavrilu Ugron și Gavrilu Daniilu pentru o cale vecinală dela Heiaș-falva până la Becaș, eventuală dela Odorheiul săcesc până la Ghimeș; deputaților dietală Paulu Andazay, Gașpar Corniș, Leopoldu de Maciejowski pentru o cale vicinală dela Boros-Sebeș (ca întregire a căii din valea Crișului) peste Esill, Iossas, Talacz, Halmagiu Mare, Baia de Criș și Bradu până la Buceșdi lângă Criș și de aici între Criș și Arieș peste Abrud, Câmpeni, Lupșa, Nou până la staționea Turda-Ghirișu a căilor ferate regesci. Concesiunea s'a dată pe unu an.

—0—

La cursul suplinitoru de limba maghiară în Aradă au luată parte 84 învățători. La esamenul de calificare 53 au răsuțită, 22 au căduț și 4 s'a retrasă.

—0—

In portul Galați se află ancorată de căte-va dile serie »Orientul Român« — vaporul de reboiu Loreley ală Germaniei, armată cu trei tunuri.

Valea Nadașia și Beica română la 3/8 1885.

Domnule Redactor! In diua de profetul Ilie 1 Augustă a. c. amă fostă tare surprinsă în causa descrisă mai josă a fostului docente Filonu Hărșianu din Chihierul inferioră, căci pe la 9 ore séră 2 gendarmi înarmați luându pre respectivul din mijlocul celor 4 copii ai săi tocmai dela cină, l'au escortată la Reghinu și de aicea la M-Oșorhei în văduă tuturor, din o simplă arătare falsă a unui notărășel românesc din Urișiu de Josă cu numele de George T..... Lucrul stă așa: după ce susă numitulă învățătoru funcționându ca atare 29 de ani în Chihierul de Josă, la rugarea poporului de acolo a primită și oficiul de colectoru, în care atâtă prin bunătate cătu și prin abateri uneori, constătându-se ca defraudatoru a fostă judecată la 3 ani de arestă în Mureșiu-Oșorhei. Aci arătându o purtare morală laudabilă, după espirarea a 2 ani a fostă concediată, de unde mergându acasă își îngrijă de crescerea celor 4 fii ai săi scăpătă din avere. Dér ce să vezi? Cătu ce simți notărășul, că numitulă învățătoru amblă la răvalul său colegă Gramă din Șerbeni spre a'i cere mâna de ajutoru, fiindu-i vîră, în furia sa de tigru raportă despre Filonu Hărșianu că ar fi intrigantă, și cumă a mersă la M-Oșorhei cu altă 2 omeni fără de scirea judeului communal de acolo, și a sa proprietă, și l'ar fi de-

FOILETONU.

Minciunile lui Puck.

(Din basmele franceze)

de

Catulle Mendès.

I.

Unu ténără, cu armatură de argintu, avându pe coifă înținse aripile unui alerion*) de zăpadă, se ducea într-o dimineață călare pe o iapă albă. Se întâmplă că o prințesă frumosă, plimbându-se pe sub merii înfloriți, ilă vădu peste unu gardă și aşa de tare fău mișcată, încătu lăsă să-i cađă, cu unu flutere care era pe dênsa, zambla pe care o avea în mână.

Adevără este că cavalerul căsta ori de unde ar veni, ori unde s'ar duce, are să duca și gândul meu cu dinsul, « dîse ea oftându.

Ii facu semnă să se se oprescă și-i dîse.

„Te iubescu, pe tine care trecă. Dacă dorulă tenu se potrivesce cu ală meu, te voi duce la tata, care este împăratul tării ștă, și o să facem o nuntă frumosă.

»Nu te iubescu,« răspunse trecătorul.

Și și vădu de drumă. Printesa înpinse portița grădinii și incepă să-alerge după elu.

»De unde vii? — ilă întrebă dênsa — și unde te duci aşa până în diuă, tu care nu vrei să te însoră cu mine?

*) Vulturașu închipuită fără picioare și fără cioc.

Viu din orașul unde locuiește iubita mea, și mă duce întru întâmpinarea rivalului meu care sosescă diseră.

— Cine este iubita ta?

— Fiica unui șteatoru, törce în ferestră, cântându unu cântecu pe care 'l ascultă pasările.

— Cine 'ti este rivalul?

Nepotulă împăratului Golcondi, când își trage sabia din tăcă, crești că cerulă are să tune, pentru că ieșu dintr'insa numai fulgere.

— Ce'i spuneai iubitei tale când erai lângă dinsa?

— Ii șiceamă: Dă'mă inima ta, și ea nu voia.

— Ce ai să'i șici, când îl vei întlni, rivalului tenu?

— O să'i șici: Vreau săngele tenu, și elu o să trebuiască să mi'l dea.

— Ce frică amă că o să' curgă săngele tenu! Oh!

dă'mă voia să te înoștescă.

— Singura care mi-ar plăcea să mă înoștescă, săde acum în odaia ei.

— Lasă-mă sătă pe calu lângă tine, nu voi

cere nimicu mai multă.

— Bărbații nu au obiceiul să mărgă la luptă cu o femeie călare la spatele loru.

Și călărețul dete pintenii iepei lui albe. Fata împăratului plângă, nenorocită pentru totdeauna. Fiind încă prea de dimineață, sărele deschidea la orizontu unu ochiu încă brăzdată de umbră, și pitigoiu cu pietroșii, deștepta și ciripindu printre frunze, plănuiau între ei cum să petrecă în pădurile înprimăvrate.

II.

Dintr'unu tușu de burueni ești Puck, îmbrăcată cu două frunze de trifoiu împreunate cu fire de paianjeniu d'acelea ce sboră tómna pe câmpă; este așa de micu, incătu imbrăcămintea ii era cam largă; în locu de sculă de nebună are pe capu o volbură de câmpă, unde tremura, ca și unu clopoțelă, unu bobocu de rosă de câmpă gata să înflorescă.

— »Yoleno, pentru ce te-ai întristată așa de tare? o întrebă Puck rișindu ca unu cuibă.

— Singura mea iubire se duce și nu mă potu duce și eu după elu.

— Iubirea ta nu e cumva tinerul acela frumosu cu armatura de argintu, cu aripile unui alerionu de zăpadă înținse pe coifă, care se duce călare pe o iapă albă?

— Chiară elu este. Ochii lui suntă albastri ca cerulă și părul său este negru ca și năoptea.

Puck scutură rămurica de albaspină, care ii ține locu de sceptru.

— Când îmi place mie, Yoleno, brōsca testosă le-neșe pote merge mai iute decâtă norii, și fugarnicii armăsări, încetiniș de odată, alergă mai puținu iute decâtă paianjenul căruia-i trebue unu césu ca să trăcă dela marginea unei frunze de platanu până la cealaltă. Yoleno, plēcă fără grije după iubirea ta. Ai să ajungi totu într'o vreme cu elu la locul unde se duce.

Pe când Puck intră ér în tușul său de unde eșise, Yoleno pornește după călărețul; ér pietricelile, pe care își punea dinsa piciorușele încălțate cu atlașu și cu măr-

nunțat la V. prefect că multe de tōte, deși constatață și lueră cumcă acesti 3 au fost în causele lor private. Ilă raportă dică pre nevinovatul învățător de nou după care arătare numai decât urmă scena amintită.

Ea Domnule Redactor o dovădă esită din inima rea românescă a unui notar ce trăiescă de pre spina amărătului țaranu român și persecutându-l până la extreame. Dică și în sinul națiunii noșire se află astfel de omeni, și se comită atâr fapte, atunci ce să mai dicem despre străin? „Să pote inchipui ori și cine că de mare fă indignația generală a poporului, a fratelor săi iubită preotul de acolo, precum și rușinea și conștiința familiei sale care plângă amară după consângenul lor stimat, pre care-lă transportă ca pre un mare damnificator și criminalist de nou în arest.

Totușt se petrecu și așa fapte se dovediră și cu preotul Avram Vlad și familia lui din Chiherul de sus, de unde acesta făsiliță și părăsi poporul și a se strămuta aiurea ba după cum sunt bine informați niște chiar Consistorul din Blașiu și în multă preajă de aici din giură car nu convină cu natura dănsului nău rămasă neînjurați cu diverse ocasiuni din partea ad-sale. Dér blestemele celor persecutați îl vor ajunge odată. Vă voi comunica la ce rezultat voră ajunge totă acestea.

Unucorespondentă mai vechi.

Inmulțirea Ovrelor.

Ovrei susțin că în România sunt persecuți. Dacă ar fi așa, numerul lor ar trebui să scăde din ce în ce, pe când în realitate ei se înmulțesc într-un mod extraordinar, și nu prin nascere, ci prin emigrare. Ca probă de înmulțirea ovrelor, iată ce citim în diariul »Liberalul« din Iași:

„La 1832 nu erau în totă România, adică atât în Moldova cât și în Valachia, decâtă vîrto 2000 de ovrei și aceștia în cea mai mare parte supuși strein. Când să facă recensământul anului 1840 să a găsită 20,000, adică de 10 crăi mai mulți, după o trecere de 8 ani. La recensământul anului 1850, adică peste 10 ani dela data recensământului precedent, ovrei erau 120,000, adică de 6 ori mai mulți. În recensământul anului 1860 erau 240,000 de ovrei, adică după trecere de 10 ani unu numără indoiță. Acuma în România sunt peste 500,000 de ovrei, după cum recunoște și Cremieux într-o serioză a sa relativă la ovrei din România.«

Acăsta este probă cea mai eloantă că, departe de a fi persecuți, ovrei stau forte bina în România.

DIVERSE.

Martirul unui medic. — Profesiunea medicală a ajuns în Spania una din cele mai periculoase, căci afară de contagiul epidemiei suntu espuși și consecinților caracterului iritabil și răsunător al Spaniolilor: La Puebla-Larga murise unu bărbat de coleră. Rudele sale păstrându secret mórtea lui, așteptau visita qilnică a medicului. Când acesta se infățișă în camera în care se află mortul, totă familia reposatului îlă înconjură cu amenințări ostile. „Vezi!“ i strigă unul, „ecă una din lăptele tale, dér daci înainte nu vei mai omori pe ni-

meni!“ Unu altul îi spune: „Acesta e ală treilea ce lăi omorită în optă dile!“ Apoi toți, bărbăți și femei năvăliră asuprăi, și înțură mănele și soția răposatului luându-tă doctorile, alifile, haurile și prafurile căte mai rămaseră, le băgă cu dă sila în gâtul medicului, strigându: „Tine, ucigașule! ia'ți însuși doctorile, mai ia și asta, și asta!“ Medicul cercă înzadară să scape din mănele acestor înfuriați, luptându-se din tătă puterile sale. Când nu se mai așa din medicamente, și turnără în gâtă totușt ce putură găsi în cameră. A-estă tortură înțină două-decăi și cinci de minute, după care doctorul era unu cadavru.

Romanul unui dresor de caini. — O făcă vienesă povestesc următoarea istorie: Dresorul de caini Walton, care a fost angajat și în circul Corty-Althoff, își agonisise o sumă buniciă în călătoriile săle prin lume cu caini și maimuțe. Elă trăia cu o damă din circ, care trecea soția sa. Însă pe lângă supușii săi patrupezi d. Walton mai avea unu servitor. Într-o séră Walton, întorcându-se acasă, nu găsi nicăi soția, nicăi servitor dar nicăi banii. Cu o adevărată flegmă englezescă d. Walton nu se plânsese la poliția, ba spuse amilor, că a trimisă pe soția sa la părinții ei. În mâna sa ascunsă elă își deșela numai cânele cu câteva lovitură de picior, apoi plecă din Berlin la Viena cu circul Renz, unde își căuta măngăiere în aplausurile publicului. După ce-i spiră angajamentul, elă mai rămasă călătă timpă în Viena. Într-o cafenea, unde se adunau artiști și neguțătorii de cai, întâlni pe unu coleg, care tocmai se întorsese dintr-o călătorie. Acesta îi povestă, că în orașul Raudnitz în Boemia a locuită într-unu otel, a cărui proprietăre era Englesă, care fusese și ea artistă. D. Walton prinse bănuială, alergă acasă și se întorsee cu fotografia fostei sale neveste. Colegul recunoște în fotografie pe proprietărește otelului. După căteva césuri dresorul de caini se întărea în tren și călătorește spre Raudnitz. Ajungând aici, se duse în otel indicat. La portă îlă primi fostul său servitor, acum soțul necredinciosei amante a dresorului. Văzându-pe fostul său stăpân, servitorul îngăbeni; dar d. Walton se prefăcă a nu-l cunoșce de loc. Elă ceră o cameră în care să se potă odihni. Otelerul făcă cunoștește soției săle și felu de musafir le-a venită și se sfătuiră cum să scape de scena ce trebuia să se se întempe. În fine Englezica se hotără să mărgă la fostul ei amant și să-l róge de iertare. Când intră în cameră, găsi pe Walton sedându în fotoliu și sumându-și cătăra liniștită. — Ertă-mă și nu mă nenoroc! dice necredincioasa. — Ești nevasta altuia și nu am nicăi unu dreptă asupra dumitale, dar mă ducă la tribunal să mă plângă contra amantei mele, care mi-a furată banii. Englezica cădu în genunchi, se rugă, plânsese, dar în desertă. D. Walton se duse la tribunal. Stăpâna otelului și soțul ei fură arestați. Procesul nu tină multă timpă. Otelul făcă vândută și d. Walton își căpătă mai toți banii ce i se fura.

Furtul din muzeul Turinului.

— In America Reale din Turin să a comisă unu furt extra-ordinar în năpteala dela 4 spre 5 August. La începută se dicea că s'ar fi furată totă colecția regală de monede, 30,000 bucăți monede grece, romane, etc. Adevăratul este, că s'ar fi furată o mare parte din ele și alte multe lucruri prețioase, între care două corone de aur, date regelui Vic-

toru Emanuel de orașele Neapole și Turin; două scarite (de călărită) de argint aurită, date aceluiași rege de Sultan; patru lanțuri de aur ale ordinului Anunțător; mai multe tabacheri de aur cu brilate și cinci portrete în miniatură ale regelui Carol Albert și familiei sale; câteva alte relichie prețiose ale acestui rege și ale altor membri ai casei Savoia; unu sigil cu perle cu armele regale; unu pahar din secolul ală 17-lea și alte obiecte prețiose. Valoarea întrinsecă a obiectelor furate se estimă la 160,000 franci. Se crede că hoții se voră fi închisă peste săi în saloanele muzeului său în grădina regală. Sigur este, că au fugită din grădină spre Via Rossini, căci pe acestu drum s'au găsită câteva medalii și monede. Diarul Corriere di Torino spune, că s'ă a reastă unu îngrijitor ală muzeului, bănuindu fiind că ar fi complice la furtă și descrie detaliată localitatea. Muzeul se găsește într-o parte greu accesibilă a palatului regal din Turin. Muzeul e pădită așa de strictă, încâtă numita foia crede că furtul nu s'au putut face fără o înțelegere cu personalul de pază. Muzeul conține totușt tesorul familiei lui Carol Albert, Victor Emanuel și regelui Umberto, care acum e cu totul ruinat. Numai colecția cea prețioasă de medalii a rămasă intactă.

Nume ciudate. — Nu numai Chinezii au nume de totușt curiose ci și Spaniolii. Doi funcționari inferiori în ministerul de finanțe din Madrid se numescă: unul Don Epifanio Mirurzururdunda y Zengotide, celălaltă: Don Juan Nepomuceno de Burriagonatotorecagoceazcoecha.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. ală »Gaz. Trans.«)

REICHENBERG, 1 Septembrie. — Răsvăritorii, căci au spartă ferestrele, suntă cu deosebire învățători dela prăvălii; fiind descoperiți s'au predat judecătoriei de cercu. S'a constatat că la turburări au luată parte numai păturile de josă ale populației, mai cu sămă copii neadulți.

MADRID, 1 Septembrie. — În mai multe cetăți de ale Spaniei, cu deosebire în Saragossa, s'au făcută manifestații antigermane. Unii socialisti scosera și strigăte așătăre, din care principă s'au făcută și arestări. După o telegramă din Paris cancelaria imperiului germană se dice că își dă mari silinte, ca să aplaneze controversele ivite din cauza insulelor carolinice.

INDREPTARE. — In Nr. 184 de eră ală »Gazetei« articulul de fondă, colona a două, rândul 28 să se citește: Sârbii simtă chiar necesitatea dă intra în mai d'aprove legătură cu biserică greco-orientală română etc.

Rochii de bastă din mătase crudă (de totușt din mătase) fl. 9.30 pentru o roche compl., precum și în calitate mai grele trămite cumpărându celă puțină pentru două rochii, fără taxa vamală la casa mușteriului depositul fabricii de mătase a lui G. Henneberg (literantă ală curții regale) în Zürich. Mostre să trimiți imediat. Scrisorile pentru Elveția costă 10 cr.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

ce Puck intră în tufă lui de aișoră, Yolena puse érba pe buze și muri fără suferință.

V

Însă și de astădată înșelase Puck pe prințesa. Pe când susfletul Yolenei se suia la ceră, văză unu susflet care se scobora spre iadă. La lumina unei stele cunoște că era susfletul frumosului tânăr.

— Unde te duci, susflet ală singurului meu prieten?

— Vai! vai! amă vorbită de iubire iubitei mele în visurile ei, și sărutările mele din urmă i-au atinsă gura ca unu fluture negru care tremură pe unu trandafir. Sunt blestemată, mă ducă în iadă.

— Vrei tu să te urmeză, eu care am murită nu mai ca să te mai vădă? Te voi să măngăie în chinurile tale, te voi să iubi în veciă. Iubirea mea va fi isvorul de liniște oferită buzelor durerii tale. Vrei tu să te urmeză?

— Nu! numai amintirea iubitei mele trebuie să mă însoțească.

— Si susfletul frumosului tânăr se pierde în intunerică, pe când susfletul fetei se înălță, singură, spre Paradis.

In vremea astă, Puck, mulțumită de isbindirea și reteniilor lui, pregătea în mușchiul unui stejar, cu niște crăciulițe puse în formă de cruce, curse în care să prină măriuțele (1) deșteptate din somnă.

Traducere de I. S. Spartali.

(1) Măriuțe, Vacile Popii, Gindacii lui Dumnezeu.

garare, și dică într-unu sgomotă frumosă: »Mulțumim, prietenă ale Yolenei.«

III

Însă răutăcosul Puck, căruia îi place să glumescă, înșelase pe prințesa. Înzadară umblă dănsă totă diua și totă séra, pentru că nu pută ajunge pe călărețul, ai căruia ochi erau albastri ca cerul. Însă, la mieșul nopții, pe drum, văzduh trecându, pe o nălucă de cală, o fantasmă înaltă albă.

— Oh! cine ești tu, formă care treci? întrebă Yolena.

— Eram unu tinér frumos cu părul în față și pe capă; acum, nu mai sunt nimic. Am întâlnită în răspântia de colo pe nepotul împăratului Golcondi, rivalul meu; ne-am bătut și rivalul meu mă omorit.

— Unde te duci? întrebă erăști dinsă.

— Mă ducă în oraș, în casa unde dorme iubita mea.

— Ai s'o înfricoșești! Gândescă tu că acum morțu are să te iubescă, ea care nu te-a iubită atunci când era viu? Vino cu mine, cu mine care te-am alesă; și voiu face din patul meu unu mormentu nupțial; acolo voi adormi pentru veciă lângă tine și o să ni se facă o înmormentare frumosă.

— Ba nu. In năpteala astă, profitându de somnul iubitei mele, vréu să-i dică adio în visurile ei; voiu să mută, pe buzele-i adormite, visul canticului ei.

— Dă-mi celă puțină voia să te însoțescă; lasă-mă să incalcă la spatele tău!

— Fantasmele nu au obiceiul să se ducă să-și viziteze iubitele cu o femeie călare.«

Si forma peră. Fata împăratului plângă, și mai desnădăjduită. Fiind că trecuse mieșul nopții, luna argintă melancolică orizontul, câmpii, drumul cu o lumină de zăpadă; și pînă și canalii visau că sbură nebunescă prin pădurile imprimăvărate.

IV.

Puck ești dintr-o lăsă de aișoră; era imbrăcată cu o haină de doliu făcută din două jumătăți ale unei lălele negre; iar căciula și-o cernise cu o pânză mică de paianjenă.

— Yoleno, sărmană Yoleno, pentru ce ești așa de amărită? și dice Puck.

— Singura mea iubire a murită, și nu mă potă duce după dănsul.

— Iubirea ta era fantasma care a trecută pe drum?

— Chiar elă. I s'a smulsă părul negru ca năpteala, și, de părere de rău că și-a pierdută iubita, și-a plânsă ochii albastri ca cerul.

— Eu și-erburile care înviază și sciu erburile care omoră. Găsește corpul iubitului tău, și i'voi să-eră care înviază.

— O Puck, m'ă înșelată! Dar și dacă tu înșeli și e vorba ca să faci binele, spui adevăratul când e să faci răul. Dă-mi érba care omoră.

— Ia-o dar! dice răutăcosul Puck. Indată ce vei muri, ai să-i găsești iubitul, și n'aveți să vă mai despartiți niciodată.

Li dete patru fire dintr-o érbă, care se chiamă érbă Simionii ca amintire a unei istorii de amor; după

Cursul la bursa de Viena

din 29 August st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	98.95
Rentă de hărță 5%	92.40
Imprumutul căilor ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (1-ma emisiune)	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (3-a emisiune)	109.25
Bonuri rurale ungare	102.75
Bonuri cu cl. de sortare 1C2.75	
Bonuri rurale Banat-Timiuș	102.—
Bonuri cu cl. de sortare 101.25	
Bonuri rurale transilvane 101.25	

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 August st. v. 1885.

Bonuri croato-slavone	102.—
Despăgubire p. dijma de vină ung.	97.75
Imprumutul cu premiu ung.	118.25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.80
Renta de hărță austriacă	82.75
Renta de arg. austr.	83.40
Renta de aură austr.	108.85
Losurile din 1860	139.25
Achiziția băncel austro-ungare	870.
Act. băncel de credită ung.	288.25
Act. băncel de credită austr.	288.20
Argintul Galben	—
Napoleon-d'or	9.88 1/2
Mărți 100 imp. germ.	61.20
Londra 10 Livres sterlinge	124.55

Cursul pieței Brașovă

din 31 August st. n. 1885.

Banenote românești	Cump. 8.84	Vânz. 8.87
Argint românesc	—	8.75
Napoleon-d'or	—	9.87
Lire turcești	—	11.12
Imperiali	—	10.10
Galbeni	—	5.84
Scrisurile fonc. Albina	—	100.50
Ruble Russesci	—	123.—
Discontul	—	7—10 % pe anu.

Numere singurative à 5 cr. din „Gazeta Transilvanie“ se pot cumpăra în tungeria lui I. Gross.

Magazinu de haine bărbătesci

Totu feliulă de

haine bărbătesci elegantă și solidă lucrate confectionăm în magasinul nostru după comandă și după jurnalele cele mai nouă.

Totodată recomandăm marele nostru depositu de stofe indigene și străine

pentru rocuri, pantaloni și giletcă cu prețurile cele mai ieftine și rugămă onor. publică a ne onora cu comande câtă mai numerose.

Cu distinsă stimă
A. Schwarze & Bartho.
Ulița Vămei Nr. 11.

Mersul trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a călei ferate orientale de stată reg. ang.

Predealu-Budapesta

Budapesta-Predealu

Teiușu-Aradu-Budapesta

Budapesta-Aradu-Teiușu

Predealu-Budapesta		Budapesta-Predealu		Teiușu-Aradu-Budapesta		Budapesta-Aradu-Teiușu	
	Trenu de persone	Trenu accelerat	Trenu omnibus		Trenu omnibus	Trenu accelerat	Trenu omnibus
București	—	5.00	7.45	—	—	—	—
Predealu	—	9.45	12.50	—	—	—	—
Timișu	—	9.47	1.09	—	—	—	—
Brașovă	—	10.11	1.40	—	—	—	—
Feldioara	6.22	10.44	2.27	—	—	—	—
Apatia	7.01	11.18	3.38	—	—	—	—
Agostonfalva	8.01	11.51	4.47	—	—	—	—
Homorodă	8.45	12.23	5.42	—	—	—	—
Hașfaleu	10.10	1.19	7.37	—	—	—	—
Sighișoara	10.29	1.30	8.01	—	—	—	—
Elisabetopole	11.19	2.05	9.05	—	—	—	—
Mediașu	11.54	2.25	9.43	—	—	—	—
Copsa mică	12.12	2.36	10.02	—	—	—	—
Micăsasa	12.56	—	6.20	—	—	—	—
Blașiu	1.30	3.13	6.59	—	—	—	—
Crăciunelă	1.45	—	7.15	—	—	—	—
Teiușu	2.11	3.40	7.43	—	—	—	—
Aiudă	2.55	4.01	8.29	—	—	—	—
Vînțul de sus	3.17	—	8.55	—	—	—	—
Uióra	3.24	—	9.04	—	—	—	—
Cucerdea	3.31	4.24	9.12	—	—	—	—
Ghirișu	4.09	4.49	10.23	—	—	—	—
Apașida	5.36	—	12.32	—	—	—	—
Clușiu	5.56	5.58	12.59	—	—	—	—
Nedeșdu	6.08	6.08	—	8.00	—	—	—
Ghribău	6.29	—	—	8.34	—	—	—
Aghirish	6.45	—	—	8.59	—	—	—
Stana	7.00	—	—	9.34	—	—	—
Huedin	7.26	—	—	10.16	—	—	—
Apahida	7.48	7.14	—	11.04	—	—	—
Ciucia	8.28	7.43	—	12.17	—	—	—
Bucia	8.47	—	—	12.47	—	—	—
Bratca	9.06	—	—	1.21	—	—	—
Rév	9.26	8.22	—	2.05	—	—	—
Mező-Telegd	10.01	8.48	—	3.08	—	—	—
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.39	—	—	—
Váradi-Velinte	10.30	—	—	3.55	—	—	—
Oradia-mare	10.37	9.13	—	4.03	—	—	—
P. Ladány	12.37	10.31	12.59	—	—	—	—
Szolnok	2.58	12.07	4.45	8.22	—	—	—
Buda-pesta	6.00	2.10	10.05	10.30	—	—	—
Viena	6.35	2.45	10.50	—	—	—	—
	3.00	8.00	6.05	—	—	—	—

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grose.

Tinografia ALEXI, Brașov.

Concursu.

Se scrie concursu pentru ocuparea stațiunii învețătorescă dela scola confesională greco-catolică românescă din Telciu în Vicariatul Năsăudului cu unu salară anuală de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a-si înaintă suplicele proveydute cu documentele recerute prin lege de cuaificătuna loră până în 10 Septembrie 1885 la adresa presidului senatului scolasticu din Telciu. Alegerea se va face în 12 Septembrie 1885.

Dela senatului scolasticu gr. cat.

Telciu, 20 August st. 1885.

(3-3)

Anunțăm a celor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abona la fănia noastră de aici încolo că avemă încă în rezervă numeri dela începutul anului 1885, prin urmare potu să aibă colecționea întrégă.

Administratiunea - Gaz. Trans.

Aradu-Timișoara

Simeria (Piski) Petroșeni

	Trenu omnibus	Trenu de persone	Trenu de persone	Trenu omnibus
Aradu	6.90	12.55	8.25	—
Aradul nou	6.25	1.21	8.36	—
Németh-Sagh	6.50	1.46	8.54	—
Vinga	7.19	2.18	9.13	—
Orczifalva	7.38	2.36	9.25	—
Mereczitalva	7.56	2.53	9.36	—
Timișoara	8.42	3.40	10.06	—
Petroșeni	10.43	4.04	4.39	—
Petroșeni-Simeria (Piski)	10.53	1.35	9.15	—
	</			